

○ คำสั่ง

๘ มิ.ย. ๒๕๖๐

(ด. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๘๕/๒๕๕๙

คำสั่งที่ ๓๕๒ /๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง { นางกชพร จันทรเพ็ญ

ผู้ฟ้องคดี

{ สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๒๘๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ พันตำรวจโท นิรุช จันทรเพ็ญ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาของพันตำรวจโท นิรุช เพื่อขอให้ดำเนินการทางวินัย และย้ายพันตำรวจโท นิรุช ไปประจำสังกัดอื่น กรณีที่ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่น แต่ผู้บังคับบัญชากลับลงโทษโดยให้กักยามพันตำรวจโท นิรุช เป็นเวลา ๓๐ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดี เห็นว่า การสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวของผู้บังคับบัญชาเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและเป็นการกระทำเกินอำนาจหน้าที่อันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖๒ วรรคหนึ่ง (๔)

/ประกอบกับ...

ประกอบกับมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ดำเนินคดีกับผู้บังคับบัญชาของพันตำรวจโท นิรุช และได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติ แต่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกลับละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีจึงนำหนังสือร้องเรียนไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ แต่ไม่มีการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องใดๆ ทั้งสิ้น ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะดำเนินคดีแก่จำสืบทารวจหญิง นาดยา ซึ่งมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีของผู้ฟ้องคดีจนถึงที่สุด แต่ไม่มีความคืบหน้าในการดำเนินคดี และผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวมาโดยตลอดว่า หากจำสืบทารวจหญิง นาดยา มีความผิดก็ต้องนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี และแสดงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินคดีแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่พนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ไม่เคยดำเนินการใดๆ เพื่อนำผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ทั้งที่มีพยานหลักฐานเป็นเอกสารของทางราชการชัดเจน การกระทำของพนักงานสอบสวนสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นธรรม มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ เป็นการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ลงโทษผู้ถูกฟ้องคดีกรณีทีปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๓๒/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๔๖๒/๒๕๕๘ โดยบรรยายคำฟ้องและคำขอบังคับ

/ในลักษณะ...

ในลักษณะทำนองเดียวกันกับคดีนี้ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ข้อพิพาทตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการใช้อำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงมิใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีดังกล่าวไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่งที่ ๖๕๘/๒๕๕๘ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้โดยมีเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างเดียวกันกับคดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นกรณีที่คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีกในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน อันเป็นการฟ้องซ้ำซึ่งต้องห้ามตามข้อ ๘๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ศาลปกครองไม่อาจรับไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีนี้ โดยมีเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างเดียวกันกับคดีที่ศาลปกครองได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นกรณีที่คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีกในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันอันเป็นการฟ้องซ้ำ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด เนื่องจากศาลยังไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและบุคคลที่กระทำความผิดยังไม่ถูกลงโทษตามกฎหมายกระบวนการยุติธรรม การฟ้องคดีนี้จึงเป็นการฟ้องคดีใหม่มิใช่เป็นการฟ้องซ้ำ

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษผู้ถูกฟ้องคดีกรณีปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติ และกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ทั้งนี้ หากผู้ฟ้องคดีชนะคดีจะจ่ายค่าธรรมเนียมศาลในภายหลัง

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๘๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า คดีที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว ห้ามมิให้คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่ได้เป็น

/การฟ้องซ้ำ...

การฟ้องซ้ำแต่เป็นการฟ้องคดีขึ้นใหม่ เนื่องจากศาลยังไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และบุคคลที่กระทำความผิดยังไม่ถูกลงโทษตามกระบวนการยุติธรรม นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเคยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีนี้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๓๒/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๔๖๒/๒๕๕๘ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๖๕๙/๒๕๕๘ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ โดยยังคงอ้างเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างเดียวกันกับคดีที่ศาลปกครองได้มีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นกรณีที่คู่กรณีเดียวกันฟ้องกันอีก ในประเด็นที่ศาลได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน อันเป็นการฟ้องซ้ำ ซึ่งต้องห้ามตามข้อ ๘๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ มิใช่การฟ้องคดีใหม่ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

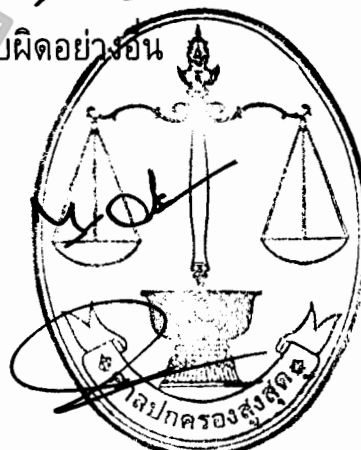
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่น
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด